

tale, hvorved en ansøger kommer til at eje mere end 70 ha. Muligheden for at bygge sig til jord fjernes i den forstand, at overskridelse af lovens arealgrænser fremover kun skal kunne ske med baggrund i et konstateret aktuelt behov for suppleringsjord for at opfylde harmonikravet, og kun hvor en fortrinsstillet ikke har et aktuelt suppleringsbehov begrundet i harmonibestemmelser.

3. Med henblik på at forbedre vilkårene for livet på landet forbedres mulighederne for at ophæve landbrugspligten på arealer til etablering eller supplerig af mindre beboelsesejendomme, og mulighederne for at oprette mindre landbrugsejendomme til fritidsformål forbedres ligeledes.

4. Der åbnes mulighed for at eje op til 3 landbrugsejendomme, og reglerne for samdrift lempes, således at det inden for de gældende afstandsgrenser i et vist omfang bliver muligt at drive arealer fra mere end fem ejendomme.

Baggrund:

Af lovforslagets bemærkninger fremgår, at der i landbrugsministerens aftale af 6. april 1993 med Landbrugsraadet, De danske Landboforeninger og Dansk Familielandbrug om visse landbrugspolitiske spørgsmål indgik, at EF's ophørsordning for landmænd skulle søges gennemført i Danmark, og at regeringen i efteråret 1993 ville fremsætte lovforslag om ændring af landbrugsloven bl.a. med henblik på at ændre reglerne om fortrinsstilling ved køb af suppleringsjord, således at det ikke længere skulle være muligt »at bygge sig til jord«.

Der havde ifølge bemærkningerne efterfølgende været overvejelser om, i hvilket omfang der var behov for at gennemføre yderligere ændringer i landbrugsloven. Overvejelserne havde været præget af den stedfundne debat om landbrugets økonomiske og strukturelle udvikling samt landbrugserhvervets samfundsmæssige betydning, som bl.a. er belyst i regeringens handlingsplan for landdistrikterne og erhvervsredegørelsen. Den seneste udvikling havde endvidere aktualiseret spørgsmålet, om der var behov for at afgrænse adgangen til at etablere meget store husdyrbesætninger.

Ændringen af EF's landbrugspolitik ved reformen i 1992 havde understreget nødvendigheden af, at et dynamisk og selvtilpassende landbrugserhverv baseredes på en fleksibel strukturpolitik, som kunne fremme kvalitet,

fortsat produktudvikling og harmoni mellem produktion, natur og miljø.

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget med 59 stemmer (S, CD, RV, KRF og Bente Juncker (UP)) mod 58 (KF, V, SF og FP).

L 172

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti og rentetilskud m.m. ved udlån til yngre jordbrugere.

Af landbrugsministeren (Bjørn Westh).

Fremsat skr 19/1 94	FF	5101
Lovf som fremsat	Till. A	5973
1. beh 28/1 94	FF	5737
Betænkning 18/5 94	Till. B	1597
2. beh 20/5 94	FF	11664
3. beh 27/5 94	FF	12332
Lovf som vedt	Till. C	1417

Lov nr 437 af 1. juni 1994.

Ordførere: (1. beh) Erling Christensen (S), Rønholt (KF), Mejdahl (V), Rahbæk Møller (SF), Niels Højland (FP), Svend Aage Jensen (CD), Hans Larsen-Ledet (RV) og Lysholm Christensen (KRF).

Efter 1. beh henvist til Landbrugs- og Fiske-
riudvalget (LFU).

Efter 2. beh direkte overgang til 3. beh.

Resumé:

Med loven bemyndiges landbrugsministeren til at bestemme, at lån ydet i henhold til loven ikke eller kun delvis forfalder til indfrielse, hvis betingelserne for lånet ikke længere er opfyldt som følge af, at låntager lader sin ejendom indgå i et driftsfællesskab.

Baggrund:

Ifølge landbrugsministerens skriftlige fremsættelse tilsigtede lovforslaget at fremme etableringen af driftsfællesskaber mellem jordbrugere ved at give deltagerne i driftsfællesskabet mulighed for at bevare såkaldte yngre jordbrugerlån, uanset at en bedrift indgik i et driftsfællesskab.

De driftsfællesskaber, hvor der ville kunne gives tilladelse til indtræden, uden at lånet ville